

теръ, после е отива въ Лондонъ, където е концертиралъ по това време Паганини, но и тамъ е пожелалъ голъми успѣхи. Следъ нѣколко-годишно пребивание въ Русия, дето започва композиционната си дейность, посещава Америка, отива пакъ въ Русия, като соло-виолистъ. 1858 г., заедно съ Талбергъ и съпругата си, предприема второ пътуване въ Америка, последвано отъ едно трето и, следъ обикаляне на цѣла Европа (включително и Турция), 1871 става професоръ въ Брюкселската консерватория, но поради парализиране на ръката (вследствие на ударъ), оттегля се отъ всѣка дейность и живѣе въ Парижъ. Играта на В. е била блѣскава, ефектна и съ голъмъ виртуозенъ замахъ. Сжщо такива сж и композициитѣ му: 6 концерта за цигулка, фантазии (върху оперни теми, две отъ които върху славянски), капричи, етюди (6 концерти), 2 концерта за виолончелъ и три каденции за Бетховеновия цигулковъ концертъ и др.

Владигеровъ, Любенъ — цигулковъ виртуозъ, близнакъ-братъ на Панчо В., род. 13 мартъ 1899 въ Цюрихъ; 1909 постъпва въ Софийското народно музикално училище, дето учи цигулка при П. Наумовъ до 1911. 1912 г. е ученикъ въ Висшето музикално училище въ Берлинъ — въ класа на Марто, където остава до 1914. Понеже Марто, поради избухването на европейската война, бива отстраненъ отъ училището, В. продължава да учи частно при него до 1917. Следъ отбиването на военната си повинность въ българската армия — 1919 наново постъпва само за една година въ Берлинското висше музикално училище при Густавъ Хавеманъ. Следъ това се посвещава на концертна дейность, имайки постоянното си мѣстожителство въ Берлинъ, но посещавайки всѣка година и България. Заедно съ брата си Панчо сж обиколили на дълъж и на ширъ България, концертирайки съ много голъмъ успѣхъ. 1921 В. изпълня въ Моцартеума въ Залцбургъ цигулковия концертъ на брата си — съ Виенската филхармония, подъ Берн. Паумгартнеръ, съ много голъмъ успѣхъ, което е и началото на виртуозното му поприще въ чужбина.

Въ Прага (при Фестивала отъ Българска музика презъ 1928), въ Варшава, и много градове въ Германия е ималъ, при изпълнението на цигулковитѣ творби на брата си, винаги значителни успѣхи. В. е цигу-

Любенъ Владигеровъ

ларъ съ голъма и чиста техника, и изпълнението му излъчва една голъма музикалность и здравъ вкусъ. Особени постигания отбелязва при изпълнение композициитѣ на брата си, които той превъплѣтява по единъ равностоенъ начинъ. Дватамата братя сж свързани съ една такава тѣсна дружба, че сж неразлъчни и въ изкуството, и въ живота. В. е направилъ нѣколко транскрипции за цигулка, отъ които „Полка“ отъ операта „Шванда-гайдаръ“ отъ Яр. Вайнбергъ, излъзла при Universal Edition.

Владигеровъ, Панчо — най-значителния съвременъ български компонистъ, род. 13 мартъ 1899 въ Цюрихъ, отгдето — едва двумесечно дете — бива отведенъ въ родината на баща си — шуменския адвокатъ В. Забележителни музикални дарби той проявява още отъ най-ранно детство, отъ когато и започва да импровизира на пиано. Първата му учителка по пиано е Павла